

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/114/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117211552
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3117211552.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v spore žalobcu K. C., nar. X.X.XXXX, štátneho občana SR, trvale bytom J. J. XX, T., právne zastúpeného S.. Pavlom Čičmancom, advokátom, Trenčín, Bavnárska 312/9 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, Kubániho 16, IČO 47 233 516 o zaplatenie 803,70 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 803,70 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % , ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodná žalobkyňa Zuzana Tvrdoňová sa žalobou podanou dňa 12.6.2017 proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 803,70 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 07.9.2012 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom tohto záväzkového vzťahu bolo poskytnutie úveru žalobkyni vo výške 1.500 Eur a žalovanému titulom úveru zaplatenie v mesačných splátkach po 80,37 Eur od 20.10.2012 do marca 2016 spolu sumy 3.375,54 Eur. Z dôvodu zlej finančnej situácie nebola schopná splácať pravidelne a včas niektoré splátky, a preto časť splátok bola uhradená formou nútených zrážok zo mzdy žalobkyne prostredníctvom jej zamestnávateľa. Dôvodila, že úver je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov, pretože žalovaný neuviedol v zmluve o úvere podstatné náležitosti, a to dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm.

2. f/ zákona č. 129/2010 Z.z., taktiež je uvedená podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. nesprávna výška ročnej percentuálnej miery nákladov 67,67%, pretože ročná úroková sadzba bola 70,01%, a v takej výške mala byť uvedená aj RPMN. Odcitovala aj ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázala aj na to, že výška úrokovej sadzby 70,01% ročne je neprimerane vysoká, v porovnaní s úrokmi bánk podnikajúcimi na území SR je až 5 násobne vyššia. Keďže je úver bezúročný a bez poplatkov, sumu, ktorú uhradila žalobkyňa žalovanému nad sumu istiny úveru 1.500 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré získal žalovaný na úkor žalobkyne v zmysle § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.7.2017 potvrdil, že so žalobkyňou uzavrel dňa 10.9.2012 zmluvu o úvere, ktorá sa však riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach,

ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. účinným od 1.4.2015. Na predmetnú zmluvu o úvere sa preto môžu použiť len tie ustanovenia z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2012 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. V tomto smere poukázal na stanovisko národnej banky Slovenska č. 1/2015. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka je prípustné len na vzťahy založené po jeho účinnosti. Poukázal na zásadu zákazu retroaktivity. V prechodných ustanoveniach nebolo dostatočne jasným spôsobom stanovené, že § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka sa má použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou zákona č. 102/2014 Z.z. Výšku úrokov v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere upravovalo ust. § 502 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Uvedené zmluvné ustanovenie teda reguluje otázku platnosti dohody o úrokoch a právne dôsledky spojené s tým, ak je dohodnutý úrok vyšší než určuje zákon. Ustanovenie o úrokovej sadzbe nie je neplatné. Pre určenie, aká výška úroku je prípustná je rozhodujúce ako *lex specialis* ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 07.09.2012, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty v zmluve s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery, ktorá bola v rozhodnom období, t. j. ku dňu 16.09.2012 vo výške 45,60 %, je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Oba údaje boli stanovené ako údaje platné v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný poprel tiež tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN. Žalobca neoznačil žiadny dôkaz, v zmysle ktorého by bolo možné vyvodiť záver o nesprávnosti výpočtu, uvádza iba neurčité tvrdenia bez odkazu na listinný dokument preukazujúci ich správnosť. Žalovaný poukázal na predložený rozpis vzorca pre výpočet RPMN z predmetnej zmluvy. Poprel tvrdenie o tom, že by zmluva neobsahovala náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Aj podľa právnej praxe "Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V zmysle uvedeného teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. K takémuto záveru dospel aj Krajský súd v Prešove, ktorý v rozsudku sp. zn. 13Co/111/2014 - 166 ohľadne oznámenia veriteľa ako súčasti zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva teda údaj o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Termín konečnej splatnosti úveru je teda vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný poukázal na to, že aj Súdny dvor EU vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. "Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 8 102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči." Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Ďalej žalovaný uviedol,

že zákon č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 Eur) termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - 20. deň v mesiaci, uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlužníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Pri rozpisovaní splátky by nebolo reálne možné vypočítať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). Pri výpočte RPMN sa podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 129/2010 Z.z. vychádza z výšky splátky (cit. "D1 je výška splátky alebo poplatkov"). Výška splátky je logicky tá suma, o ktorej sa hovorí v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Pri výpočte RPMN zákon neurčuje iný význam pojmu "splátka", teda napríklad že má ísť o súčet splátky istiny, alebo splátku úroku a pod. Pritom je zrejmé, že musí ísť o celú splátku, pretože inak by daný výpočet bol nesprávnym a mylným. Ak by platilo samostatné uvádzanie splátky istiny, splátky úroku, potom zo žiadneho zákonného ustanovenia ani nevyplýva, že by zmluva mala ešte obsahovať aj samostatný údaj o ich súčte. Pri výpočte RPMN by nebolo možné určiť, či do vzorca určeného na tento výpočet sa má použiť výška splátka istiny, splátky úroku alebo iných poplatkov. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. sú výsledkom implementácie vyššie spomínanej smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22 odstavec 1 smernice. Podľa článku 10, ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Predmetná smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne (v podobe prijímania právnych noriem) alebo aplikačne (v podobe rozhodovania svojich orgánov) prijímať odchylné ustanovenia. Výslovne to vyplýva z článku 22 smernice. Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ako to prezentuje žalobca, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v Zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na právny záver, ktorý vyslovil aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Zmluva teda obsahuje náležitosti týkajúce sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok v súlade so zákonom. Tvrdenia žalobcu vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a neosvedčujú žiadny dôvod, ktorý by žalobcu oprávňoval požadovať vydanie sumy 450,10 Eur ako bezdôvodného obohatenia. Napokon žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

4. V priebehu konania pôvodná žalobkyňa postúpila pohľadávku proti žalovanému X. Spor 29, Trenčín, a navrhla pripustiť zmenu účastníka na strane žalobcu, a preto súd uznesením č.k. 11Csp 114/2017- 38 zo dňa 29.05.2018 pripustil, aby do konania namiesto doterajšej žalobkyne vstúpil K.

5. Spor bol prejednaný podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) v neprítomnosti žalobcu, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca a uviedol, že žalobca súhlasí, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Nedostavili sa ani žalovaný, a jeho právny zástupca, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom neprítomnosť svoju aj svojho klienta ospravedlnil a súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti.

6. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní žiada vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré predstavuje plnenie uhradené pôvodnou žalobkyňou nad istinu úveru za obdobie 2 rokov spätne pred podaním žaloby a v tomto rozsahu nárok nie je premlčaný z dôvodu, že žalovaný nemal nárok na úroky a poplatky, pretože predmetný úver na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 07.09.2012 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere poukázal na to, že v totožnej právnej veci vedenej pod

sp.zn. 20Csp/115/2017 súd nárok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne žalobcovi priznal. Predložil potvrdenie o výške sumy zrazenej zamestnávateľom právnej predchodkyne žalobcu.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.09.2012, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 07.09.2012, splátkového kalendára, Žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy, výpisu z obchodného registra žalovaného, Potvrdenia o zrážkach zo mzdy za obdobie od 05/2015 až 03/2016, Zmluvy o postúpení pohľadávky a zistil tento skutkový stav veci.

8. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8XXXXXXXXX zo dňa 07.09.2012, z článku 5. vyplýva, že pôvodná žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie úveru (úverového limitu) v sume 1.500 Eur so splatnosťou 42 mesačných splátok po 80,37 Eur splatných vždy do 20.dňa v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa ako dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola v sume 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN bola 70,01 %, ročná úroková sadzba bola 70,01 %, priemerná RPMN za úver bola 45,60 %. Poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 Eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Z článku 6.zmluvy označenom ako údaje o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaný sa zaviazal poskytnúť pôvodnej žalobkyni úver vo výške 1.500,- Eur, so splatnosťou 42 mesačných splátok po 80,37 Eur, splatných vždy do 20.dňa v mesiaci, celková čiastka, ktorú mal žalobkyňa ako dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola v sume 3.375,54 Eur, RPMN za úver 67,67 %, ročná úroková sadzba úveru bola 70,01 %, priemerná RPMN za úver bola 45,60 %. Poskytnutá čiastka revolvingu:790,84 Eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1.928,88 Eur, RPMN revolvingu 70,01 %. Ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 % a úrokov z omeškania 8,75%.

9. Z Oznámenia žalovaného ako veriteľa o schválení úveru žalobkyni ako dlžníkovi, zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. vyplýva, že schválená výška úveru je 1.500,- Eur, splatnosť úveru je 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru je 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru je 20.10.2012 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru je 20.3.2016, periodicita splácania úveru je mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania je 20., celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN úveru je 67,67 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere je 45,60%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 %, schválená výška revolvingu: 902,92 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 902,92 Eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu: 80,37 Eur, predpokladaná RPMN úveru po vykonaní revolvingu : 70,01 %., úverový limit: 1.500,- Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu(t.j. úver+ úroky za celú dobu čerpania úver): 1.928,88 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služieb vo výške 215,75 Eur, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 8,75 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere je 07.09.2012.

10. Zo žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 30.10.2012 súd zistil, že žalovaný požiadal zamestnávateľa pôvodnej žalobkyne Leoni Slovakia, spol. s.r.o. so sídlom v Novej Dubnici o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy na uspokojenie svojej pohľadávky voči žalobkyni vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500015166 vo výške 3.376,12 Eur s tým, že po doplatení pohľadávky ho bude informovať o ukončení zrážania.

11. Z potvrdenia o zrážkach zo mzdy vydaného zamestnávateľom žalobkyne, zo dňa 26.01.2018 vyplýva, že tento vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného . Celková suma zrazená zo mzdy je vo výške 3.254,99 Eur.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len "Občiansky zákonník") Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

20. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

22. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

24. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

25. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z."/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

27. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok..

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

29. Písm. a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

30. Písm. b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pôvodná žalobkyňa Zuzana Tvrdoňová a žalovaný uzavreli dňa 07.09.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobkyni ako dlžníkovi úver v dojednanej sume, a záväzok žalobkyne vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dojednanou odplatom. Skutočnosť, že v prípade zmluvy o úvere sa jedná o tzv. absolútny obchod nemá vplyv na to, že ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalovaný vzorový text zmlúv používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalobkyni poskytol úver žalovaný v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Táto zmluva o úvere s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, sú zmluvy spotrebiteľské v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, a to s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 veta posledná Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.4.2015. Toto zákonné ustanovenie nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. K rovnakému záveru o potrebe aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia dospel v obdobnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4MCdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015. Preto súd nepovažoval za správny výklad žalovaného o nemožnosti aplikácie tohto zákonného ustanovenia. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože žalovaný poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a právnej predchodkyni žalobcu bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalovaný netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Žalobca sa domáha proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo prijatím plnenia bez právneho dôvodu, keď právna predchodkyňa žalobcu uhradila žalovanému na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. okrem istiny úveru aj odplatu za úver, na ktorú nemal žalovaný nárok. Pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.02.2018. Postúpenie pohľadávky, a tým svoju aktívnu legitímáciu v tomto konaní žalobca preukázal predložením písomnej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.2.2018, z č.l. II, čl. III ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj táto pohľadávka majúca pôvod v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX.. Podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka sa stal žalobca nadobúdateľom pohľadávky s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými.

33. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarcu požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere

uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť, resp. vypočítať z iných ustanovení zmluvy (z počtu splátok, dátumu poskytnutia). Žalovaný síce uviedol termín konečnej splatnosti v oznámení o schválení úveru, ktoré má podľa naoktrojovaného ustanovenia čl. 7 ods. 7.1. písm. g/ tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy, avšak táto náležitosť nie je uvedená v zmluve, na ktorej pripájajú obe zmluvné strany svoj podpis. Splátkový kalendár, ktorý obsahuje aj termín poslednej splátky úveru nie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, neobsahuje podpisy zmluvných strán. Podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť uvedené jasne, zrozumiteľne priamo v zmluve, a nie v iných dokumentoch, ktoré vytvorí sám dodávateľ. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť priamo do zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudkov Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 2Co 89/2017 zo dňa 19.2.2018, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 25.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 15.8.2017.

34. V zmluve o úvere bola uvedená RPMN 67,67% v nesprávnej výške. Táto náležitosť musí byť súčasťou zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z. Súd vychádzal z toho, že v zmluve o úvere ako aj v oznámení o schválení úveru bola uvedená ročná úroková sadzba úrokov z úveru 70,01%, pričom úroky predstavujú odplatu pre veriteľa za poskytnuté peňažné prostriedky. Z tohto dôvodu RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba úveru. Ročná percentuálna miera nákladov je podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je pre spotrebiteľa dôležitá. Vyjadruje totiž celkové ročné náklady na úver. RPMN zahŕňa úroky, poplatky aj prípadné poistenie. RPMN udáva percentuálny podiel z dlžnej čiastky, ktorý musí spotrebiteľ zaplatiť za obdobie jedného roka v súvislosti so splátkami, správou a ďalšími výdajmi spojenými s čerpaním úveru. Tento údaj má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru v porovnaní s inými úvermi poskytovanými inými veriteľmi. Uvedenie RPMN v nesprávnej nižšej výške má ten následok ako keby nebola uvedená v zmluve vôbec.

35. V zmluve o úvere absentuje výslovné uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN, ktoré náležitosti musia byť v zmluve tiež uvedené v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z..

36. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Súd ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinné do 30.12.2012 (t.j. v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.9.2012) vyložil tak, že zákon sankcionuje úver tým, že je bezúročný a bez poplatkov vtedy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme neobsahuje náležitosti stanovené v § 9 zákona. Účelom zákona č. 129/2010 Z.z., jeho ustanovení je vyrovnávanie faktickej nerovnováhy v právnom vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kde dodávateľ je odborníkom, ktorý pripravuje text zmluvných ustanovení a spotrebiteľ je v slabšom postavení pri uzatváraní zmluvy. S cieľom dosiahnutia dôslednej a účinnej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa zákon určuje, že zmluva musí v písomnej forme obsahovať stanovené podstatné náležitosti a v prípade pochybenia veriteľa, ktorý zodpovedá za to, že zmluva má zákonne náležitosti nasledujú pre neho primerané a odrádzajúce sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tomto zmysle treba vykladať aj ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorú z podstatných náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. K rovnakému záveru dospeli aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/31/2016 zo dňa 18.2.2016 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/363/2016-115 zo dňa 19.4.2017. Pre absenciu týchto zákonných sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa §

11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. aj z dôvodu, že v zmluve o úvere bola uvedená RPMN v nesprávnej nižšej výške, čo je na neprospech spotrebiteľa.

37. Nárok na úroky z úveru nevznikol žalovanému na základe zmluvy o úvere aj z dôvodu, že dojednaná úroková sadzba je neprimerane vysoká, ako na to správne poukázal žalobca. Skutočnosť, že sa jedná o zmluvu o úvere neobmedzuje súd v posúdení zmluvného ustanovenia o riadnych úrokoch z úveru vo svetle dobrých mravov podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že dojednanie o úroku z úveru v sadzbe 70,01 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa zmluvy o úvere č XXXXXXXXXXXX mal byť úver poskytnutý vo výške 1.500,- Eur a žalobkyňa sa ho zaviazala vrátiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur spolu s odplatom (úrokom) vo výške 1875,54 Eur. Odplata za poskytnutie úveru teda presahuje výšku poskytnutého úveru. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska www.nbs.sk pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v septembri 2012 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 11,91 % ročne. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve o úvere viac ako päťnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase a zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, porušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Porovnanie dojednaní o úrokoch z konkrétneho úveru s inými obdobnými úvermi, ktoré v danom mieste a čase boli poskytované inými veriteľmi pre účely posúdenia súladnosti dojednaní o úrokoch s dobrými mravmi vyhodnotil ako správny postup aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 5Co/635/2014 zo dňa 11.2.2015, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 19Co/104/2014 zo dňa 16.6.2015, Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp. zn. 6Co 699/2014 zo dňa 23.6.2015 a Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012. Toto zmluvné ustanovenie o výške úroku z úveru je z uvedených dôvodov neplatné. Jeho neplatnosť však nemá za následok neplatnosť celého právneho úkonu. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka neplatné časti právneho úkonu v zásade nezapríčiňujú neplatnosť celého právneho úkonu, ak ich možno oddeliť od ostatného obsahu právneho úkonu. Citované ustanovenie je vyjadrením teórie zachovania platnosti zmlúv. V danom prípade dojednanie o úroku z úveru možno oddeliť od zvyšného obsahu zmluvy, ktorá ostáva platnou. Úrok z úveru je síce podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, no na vec sa vzťahujúci zákon č. 129/2010 Z.z. (ustanovenia § 9 ods. 2, § 11) v prípade porušenia zákonom stanovených povinností zo strany dodávateľa čo do obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionujú dodávateľa tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda ponechávajú v platnosti aj takúto vadnú zmluvu o úvere v tom smere, že spotrebiteľ nie je povinný platiť úroky z úveru, a ide o bezúročný úver.

38. Stanovisko Národnej banky Slovensko, na ktoré poukazoval žalovaný nie sú pre súd záväzné. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bírovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. Rozsudok Súdneho dvora EÚ je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, pretože je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku. V článku 10 ods. 2 písm. c/ Smernice je stanovené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere, no podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nie len dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť iba k jednému záveru, a síce, že v zákone č. 129/2010

Z.z. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchyľil, a zákon č. 129/2010 Z.z. schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Ustanovenia § 9 ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nadobudli účinnosť 11.6.2010, a sudy už viac rokov konštantne judikovali, že v prípade absencie vymedzených zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Takýto výklad by bol zároveň v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a výrazne by narušil princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov už Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/92/2017-63 zo dňa 20.9.2017 tiež uzavrel, že napriek rozsudku Súdného dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj po zohľadnení eurokonformného výkladu, súd nemôže tolerovať absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

39. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, mal žalovaný právo iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru vo výške 1.500,- Eur. Právna predchodkyňa žalobcu v žalobe tvrdila, že titulom predmetného úveru uhradila žalovanému celkovo sumu 3.375,54 Eur, ktoré tvrdenie žalovaný nespochybnil, nenamietal. Súd mal za to, že medzi žalovaným a právnou predchodkyňou žalobcu vznikol záväzkovo-právny vzťah z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 489 Občianskeho zákonníka. Neoprávnený majetkový prospech žalovaného v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka predstavujú úroky vyplatené žalovanému zo strany právnej predchodkyne žalobcu, na ktoré nemal žalovaný z vyššie uvedených dôvodov právo. Obsah tohto záväzkového vzťahu je povinnosť žalovaného ako povinného subjektu, ktorý sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil vydať žalobkyni ako oprávnenému subjektu tento majetkový prospech.

40. Žalovaný namietol premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predmetné právo je právom majetkovým a preto podlieha premlčaniu. Súd sa teda zaoberal vznesenou námietkou premlčania, pretože premlčané právo podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno priznať. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 107 ods. 1, ods. 2 rozlišuje subjektívnu dvojročnú premlčaciu dobu a objektívnu trojročnú a desaťročnú premlčaciu dobu. Počiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby viaže ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka na moment, keď sa oprávnená osoba dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Za účelom zaručenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch Občiansky zákonník stanovuje v § 107 ods. 2 aj trojročnú objektívnu premlčaciu dobu a 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, ktoré plynú od momentu kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Objektívna premlčacia doba je konečná, nemôže byť predĺžená subjektívnou premlčacou dobou. Právo sa však premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej doby, ktorá môže uplynúť ešte pred uplynutím objektívnej premlčacej doby. Pre posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je významná skutočná vedomosť oprávneného a nie len možnosť vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. Aby na strane pôvodnej žalobkyne mohlo byť usudzované na jej vedomosť o bezdôvodnom obohatení, musela poznať právo, teda, že v dôsledku neuvedenia zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je úver bez úročný a bez poplatkov a v dôsledku neprimeranej výšky úroku je ustanovenie o tejto odplate neplatné. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou "neznalosť práva neospravedlňuje", a znalosť práva sa u jeho adresátov (bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právnické vzdelanie) nevyvratiteľne predpokladá v zmysle § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, pričom za okamžik vzniku skutočnej vedomosti o obsahu práva u pôvodnej žalobkyne je potrebné považovať deň účinnosti právneho predpisu. Vedomosť o tom, že zmluva nemá predpísané náležitosti, resp. má nesprávne náležitosti treba viazať na okamih, kedy pôvodná žalobkyňa podpísala zmluvu, keď sa s ňou oboznámila, čo v danom prípade bolo hneď po jej podpise. Vedomosť právnej predchodkyne žalobcu o tom, že z jej strany došlo pri splácaní úveru žalovanému k plneniu nad rámec poskytnutej istiny nastáva okamžikom, kedy právna predchodkyňa žalobcu uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu

prvýkrát preplatí. Pôvodná žalobkyňa totiž poznala výšku úveru ako aj výšku splátok, a bola schopná sa jednoduchým matematickým výpočtom dozvedieť, kedy začala platiť nad rámec istiny. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Uvedený záver korešponduje so závermi Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo 67/2011, závermi Najvyššieho súdu ČR v rozhodnutiach sp. zn. 28Cdo 685/2011, sp. zn. 28Cdo 3977/2007 a aj so závermi Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 17Co 315/2017 zo dňa 6.9.2017, sp. zn. 17Co 372/2015 zo dňa 27.4.2016. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

41. Právna predchodkyňa žalobcu podala žalobu na súd dňa 12.06.2017. Nad istinu úveru preplatila poskytnutý úver. Odo dňa nasledujúceho po dni prvej platby právnej predchodkyne žalobcu nad rámec istiny úveru začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba. Vzhľadom na dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu premlčané sú plnenia, ktoré právna predchodkyňa žalobcu nad rámec istiny úveru, teda bez právneho dôvodu uhradila žalovanému pred 12.06.2015. Vzhľadom na dvojročnú premlčaciu dobu je nárok premlčaný ohľadom splátok po 80,37 Eur nad istinu úveru 1.500,- Eur (splátka 20-32 podľa splátkového kalendára) uhradených od 20.05.2014 do 20.05.2015. Ohľadom 10 úhrad vykonaných od 20.06.2015 do 20.03.2016 po 80,37 Eur v úhrnnej sume 803,70 Eur nárok nie je premlčaný. Žalobca si uplatnil právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej sume 803,70 Eur ohľadom posledných 10 úhrad právnej predchodkyne žalobcu po 80,37 Eur vykonaných od 20.6.2015 do 20.3.2016, teda v nepremlčanej časti. S poukazom na uvedené dôvody súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume uplatnenej žalobou 803,70 Eur výrokom I. rozsudku, s tým, že lehotu na plnenie určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

42. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. P Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. V konaní mal žalobca plný úspech a preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Na splnenie tejto povinnosti súd určil žalovanému trojdňovú lehotu, pričom táto začne plynúť až právoplatnosťou uznesenia o výške náhrady trov konania, keďže až na základe tohto uznesenia bude žalovanému zrejme v akej konkrétnej výške má žalobcovi trovy konania nahradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.